

10.

Вѣстникарче.

Имахъ татко, но загина
Въ бой свирѣпъ;—
Въ кѣщи — бѣдность, окаяне,
Нѣма хлѣбъ!

Кой ще нази да прѣгледа
Тоя часъ,
Га отъ всички най-голѣмъ съмъ
Само азъ?

Тая длѣжностъ азъ ще върша
Твърдо, съ честь:
Вѣстникарче ставамъ вече
Още днесъ!

11.

Сиракъ.

Когато майка имамъ ази,
Когато живѣ бѣ татко,
Течеха неусѣтно днитѣ,
Въ мечти живѣехъ сладко!

Тогазъ бѣ слънцето по-сайно,
Звѣздитѣ по-трептѣха,
Животъ кипѣше милъ, приятенъ
Подъ нашта родна стрѣха! . .

Сега самичкъ азъ живѣя,
Отъ всички изоставенъ
И кръста на живота нося
Изъ тежкъ пѣтъ неравенъ!

